

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Elofizetési arak:		Vidékre küldve:	
Helyben.	Kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Egy évre	10	Fél évre	8
Fél évre	5	Negyed évre	4
Negyed évre	2	Egy órára	1
Egy órára	1	Egyesszám ára	4 fillér.

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **HJ. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasabos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Ruttkayné Kossuth Lujza.

A merre csak romlatlan magyar szívek dobognak, melyekben épen lobog a magyar függetlenség vágyának olthatatlan lángja mellett ezen örök evangéliom nagy apostolai iránt a napi érdek szolgálékü meghunyászkodásával még alkuba nem bocsátkozott mélységes és igaz tisztelet: mindenfele bánatos megilletődést fog keltteni a gyászhir, hogy **Kossuth Lajos apánk testvérhuga meghalt!**

Megszünt lobogni az a nemes női szív, melyben legszentebb oltár volt a honszeretet; kiröppent földi porhüvelyéből az az egyszerű, jó lélek, mely nem idézett elő nagy történelmi eseményeket, de a melynek szelid sugárzása a szeretet, a testvéri vigasztalás melegével aranyozta és melegítette be a nagy száműzött hontalanságának rideg napjait: s ezt az odaadó hűséget, ezt az önfeláldozó testvéri és honleányi áldozatot mégis megfogja őrizni lapjain a történelem.

Kossuth apánk egész életének folyására, lelkületének fejlődésére, érzelmi világának kialakulására jelentékeny hatással voltak azok a magasztos női alakok, kiket a gondviselés sorsának osztályosaivá tett. Ezek közül a jó édes anyán kívül, kinek szíve nemcsak életet, de lelki meleget adott a mi hazánk megváltójának; két nő glóriás alakjának ragyogását szemlélhetjük a Kossuth történelmi alakja körül: ezek egyike a Kossuth hitvese, másik pedig testvérhuga Ruttkayné Kossuth Lujza.

E magasztos lelkü nők odaadó szeretete adta Kossuth szívének azt a felséges gyöngédséget, mely minden szavából, irásának minden sorából felénk sugárzik; sokat tépett, csalódott, hányatott lelkének bánatát, keserveit, néha tépelődő viharait ezeknek az áldott női szíveknek szerető gondja volt képes enyhíteni, lecsillapítani, mintha a könyörülő Isten jóságos lelkét az ő szívekbe plántálta volna. Ez a két ki-

váló nő — magában véve is mintaképe mindenik a női erényeknek s a magyar honleányi hivatásnak — történelmi alakká lett azon hatás következtében, melyet Kossuth Lajos életére gyakoroltak.

Ruttkayné Kossuth Lujza a száműzetés legszomorubb idejét osztotta meg hön szeretett bátyjával; de az ő női szíve nem birt a honvágy terhével s nem tudott elszakadni végkép hazájától bátyja életében sem. El-ellátogatott magyarországi rokonaihoz, ismerőseihez s honvágytól égő lelke szomját le-lecsillapítva: tért vissza magasztos küldetését a nagy száműzött csendes tüzhelye körül teljesíteni.

Mikor a nagy hontalan lelke visszaszállt az Egek Egébe, honnan számkra küldetett; s az elröppent lélek kihűlt porhüvelyét visszakapta a honi föld: Ruttkayné Kossuth Lujza is visszatért közénk, ősi tüzhelyéhez.

A sokat szenvedett szív már akkor lassabban kezdett dobogni; s az ezüst fűrtü, tisztos matrona sok gondtól redős homlokára csak azok határtalan szeretetének, tiszteletének ragyogása csalt derűt, kik a honába visszatért dicső asszonyt elhalmozták az ő méltán megillető elismerés megnyilatkozásaival.

Debreczen város népe is kivette részét ez elismerés lerovásából s mikor meglátogatott bennünket az ünnepelel matrona: nem felejtette el Debreczen polgársága, hogy mivel tartozik a nagy Kossuth hervadatlan érdemű nővérenek?

Megszünt dobogni a nemes szív; de munkájának áldott emléke élni fog a hálás magyar nemzet lelkében: s áldó kegyelettel, hálatelt szívvel küldjük koszorunkat Kossuth apánk dicső emlékü nővérenek, a hontalanságban őrangyalának bus ravatalára.

Benedek János.

Ruttkayné Kossuth Lujza meghalt.

Gyászharang kondul ismét az ország felett, siró hangja tudatja a magyar néppel, hogy kidőlt a lelkes honleányok egyik leg-lelkesőbbje, egy fájdalmas és sorscsapásoktól göröngyössé tett élet utját járó martyr, a nagy száműzöttnek vigasztaló őrangyala, lelki és testi ápolója a messze idegenben, hűséges gyászolója idehaza.

Ruttkayné Kossuth Lujza nemesen érző szíve tegnap d. u. 1 órakor utolsó dobant. Sokat hányatott életének véget vett a halál és megadta neki az örök nyugodalmat, mely az életben oly szűken jutott osztályrészeül. Kossuth Lajos testvére meghalt, de emléke mint az önfeláldozó honleány és a hűséges testvérszeretet magasztos eszményének élő személyesítője, örökkön-örökké élni fog e honban és tiszteletet ébreszt mindenikben.

Ruttkayné Kossuth Lujza tegnap délután meghalt!

A halál híre teljesen váratlanul lepett meg mindenkit, Betegségéről csakis hozzátartozó tudtak. Pedig az ősz matrona már néhány éve beteg, életereje lassanként hagyta el megtört testét. Néhány hónapja már annyira rosszra fordult betegsége, hogy alig hagyta el a betegágyat. A halál azonban mégis egész váratlanul következett be. Tegnapelőtt még szobájában járkálva beszélt egyről-másról körözetével. Tegnap reggel aztán beállott az agónia s déln 1 órakor kilehelte nemes lelkét. Halálos ágyánál ott voltak Kossuth Ferencz, Ambrozovics Dezső és Lajos, Brázay Kálmán és családtagjai és a Brázay család önfeláldozó gondos háziornosa, dr. Verebélyi László, a ki az utolsó perczig a legnagyobb gondossággal ápolta. A halálesetről rögtön értesítették a Milánóban tartózkodó Kossuth Lajos Tivadart.

A temetési előkészületeket Halmos polgármester a családdal egyetértőleg végzi, a temetés szerdán délután fél 4 órakor lesz a muzeum körüti halottas háztól. A ravatalt holnap délelőtt állítják fel az agg urnó első emeleti lakásán. Ma délután 4 órakor Horváth Sandor ág. ev. lelkész imát mondott a megboldogult lelkiüdvéért, amelyet a gyászoló családtagok is mind végig hallgattak.

Eletrajzi adatai a következők:

Kossuth Lujza 1810-ben született Sátoralja-Ujhelyben. Fialat leány éveit szülővárosában és Pesten töltötte. Korán férjhez ment Ruttkay József abonyi postamesterhez.

A szabadságharcz leveretése után anyjával és két nővérével Meszlényinével és Zsulesz-kynével követte Kossuth Lajost száműzetésébe Belgiumba, majd Amerikába, hol mind a három fiát: Lajost, Bélát és Gábort elvesztette. — Száműzetése alatt meghalt a férje is itt Magyarországon. 1863-ban Kossuth Lajoshoz költözött. Megosztotta vele a száműzetés napjait Collegnóban Barraconában és Turinban.

Kossuth Lajos halála után Kossuth Ferenczel ő is visszatért az országba és azóta itt élt, itt lakott ismét a magyar haza földjén. Most, a szeptemberi Kossuth ünnepségek lezajlása idején már megtört az erős lélek és a nagy testvér születési ünnepélyéből keveset, nagyon keveset tudott a nemes szivü, fenkölt gondolozásu urnó.

Érdekesnek találjuk felemlíteni, hogy a megboldogult matróna unokái kint élnek Amerikában. Debreczenben is vannak rokonai, a Kaszanyitzky család, akiknek több ízben volt vendége.

Papp Elek beszéde.

Szeretve tisztelt Polgártársaim! Kedves Testvéreim! Ez a boldogos idő önkénytelenül is egy kedves nemzeti nótát juttat eszembe, a mely így szól: „Esik eső karikára, Kossuth Lajos kalapjára!” (Zajos éljenzés.) Annak a Kossuth Lajosnak örökké elő s a nemzet szívébe bezart nevének örökösétől Kossuth Ferencztől hozok én üdvözlést, a ki a mennyi esősepp esik itt az önök kalapjára, annyi áldást kíván a dicső, a hazafias böszörményi polgárokra. (Hosszszantartó felkes éljenzés.) Kedves Testvéreim! E pillanatban az én kedves barátomnak, jó öcsémnek és szeretett képviselőtársamnak lánglelkéből kisugárzó fényes beszédének hatása alatt, ha rá tekintek önökre egy pillanatra az én nemzetemet, az én fajomat szabadnak, nagyinak, erősnak, hatalmasnak képzelem, (Éljenzés) mert a hol ily óriási erővel nyilvánul meg s a kiknek szívében a haza igaz szeretetének langja ég, azok nem lehetnek szolgák, azok szabad földnek szabad, boldog polgárai, kell, hogy legyenek. (Ugy van! Éljen Papp Elek!) T. polgártársaim! A mikor én Kossuth Ferencznek, mint a függetlenségi és 48-as párt elnökének és Thaly Kálmánnak, a régi kuruczoknak, az aczélszilárdságu hazafinak és a mi függetlenségi pártunk büszkeségének üdvözlését átadom, én magam is meleg érzellemmel üdvözlöm önöket, mint régi barátaimat, hű elvtársaimat, a küzdelemben mindig velem érzőket és a midőn üdvözlöm önöket, nagyon röviden, pár szóval elmondom azt, a mi agyamból, szivemből ajkamra jön. (Halljuk!)

T. Polgártársaim! Az én kedves barátom lángoló lelkesedéssel és szónoklással röviden ecsetelte előttünk a helyzetet. Adja az isteni gondviselés, hogy azokból az igaz, azokból a hazafias, meggyőző és lelkesítő szavakból, a melyek az ő ajkáról elhangzottak, mi erőt, bátorságot és kitartást mérítsünk arra nézve, hogy megküzdhessük a harczt Magyarországra szabadságáért, Magyarország népének jólétéért és a nemzet függetlenségéért. (Éljenzés.)

Jós érzékkel tapasztalom én azt, hogy a mikor ugyszólván az ország egy nagy részében a fásult közöny vett az emberek érzésén és gondolkodás módján erőt és sok helyen a nép, a választók hasonlítanak az ólmos időben megvert tuzok csapathoz, a mely alig mozog. A mi népünk is mintha szíve nem is mozogna türi, elszenvédi azokat a méltánytalanságokat, azokat az igazságtalanságokat, a melyeket napról-napra a társadalmi, politikai és közélet minden terén tapasztalunk kell.

T. Polgártársaim! Én örömmel jöttem önök közé azok közé, akikkel a szabadság, egyenlőség és testvériség szent nevében kibontott zászló alatt Benedek János kedves barátomnak a megválasztása óta együtt küzdöttünk, együtt győztünk és én büszke vagyok rá, hogy önökkel együtt, küzdöttem, Önök pedig jóleső érzéssel látják a küzdelemnek méltó jutalmát az ő dicső, elvszilárd munkálkodásában. (Hosszas éljenzés.)

T. polgártársaim! Bár az ő lángoló szavai ne pusztá szavak volnának, hanem a tettek erejével bírnának. Bár ugy volna való, úgy volna igaz, amint azt az ő nemes lelke ohajtja. Mi a függetlenségi és 48-as párt tagjai Magyarországra szabadságáért, a magyar nép jólétéért, boldogságáért harczolunk. Belevan ez irva ezredéves történetébe a magyar nemzetnek, de bele van írva a mi szíveinkbe, bele van vésve a hegyek szikláiba és patakoknak zugába azt hirdeti és az alföldön végigsivító szél azt hangoztatja Ez olyan elemi igazság, oly egyszerű dolog, hogy ezt megczáfolni emberi erőnek, emberi észnek nem adatott.

De a zsarnoki hatalom az erőszak képes ezt megczáfolni. Azért küzdünk mi, hogy azt, a mit a föld terem, megunkhasználhassuk fel, azért küzdünk, hogy felett, az érez felett amit a föld gyomrából kapunk és a folyókból nyerünk, magunk rendelkezessünk. És mégis miként azt Benedek barátom, oly hiven és meggyőzőleg előadta, a mi kormányunk megakadályozta még az utját is annak, hogy szabadon ellenőrizhessük, hogy miként alkudoznak ott Bécsnek tornyai előtt, pedig régi tapasztalat az, hogy az alkudozásban mindig a magyar volt a vesztes.

T. polgártársaim! A mi kormányunk a maga eljárásában hasonlít ahhoz a köny nyelmű hajóshoz, a ki a veszedelemnek már csak a hírére is kidobta csolnakából a legértékesebb, a legdrágább súlyokat, hogy vigan evezhessen tovább. Így dobálta, így kötyvetélt el a kormány a magyar nemzetnek vérrel szentelt, megpecsételt jogait, hogy a sarga-fekete osztrák tenger vizében vigan evezhessen azon czél felé, mely nekünk nem lesz hasznunkra, de a melyet az öszszmonarchianak az érdeke megkövetel. Hát mikor t. polgártársaim ilyen körülményeket tapasztalunk, akkor nekünk egy szível, egy lélekkel kell azon elvek mellett csoportosulni, a mely elvek az önök t. képviselője oly kifogástalanul tolmácsolt néhány perczel ezelőtt.

T. polgártársam. Nem akarom beszédemmel tovább untatni, csak arra figyelemmeltem önöket, hogy az álprófétáknak a kishitűeknek ne higgyenek. Ország szerte tapasztaljuk, hogy azzal igyekeznek bennünket azon akarattunktól, azon jogunktól és követelésünktől eltántorítani — t. i. hogy önálló állam legyünk és a magunk vagyona felett szabadon rendelkezünk és vámsorompóval vegyük körül barátainkat — hogy anyagi jólétünket a nemzet szabadságával biztosítani nem lehet. Már pedig ez hazugság. (Ugy van.)

Már pedig én inkább leszek százszor koldus, mint egyszer rabszolga. (Igaz úgy van.)

Azzal igyekeznek bennünket hitegetni, hogy a király iránt hűséggel, a dinastia iránt ragaszkodással és rendithetetlen szeretettel kell lennünk. Igaz, szükséges, dolog, szépdolog a dinastia iránt hűségesnek lenni, hanem a dinastia iránt való hűséggel szemben ott állanak a nemzet érdekei, követelése.

A nemzet érdeke a legfontosabb, aki annak útjában, a ki annak etlenáll, azt a nemzet eltöröri és eltápossa. (Zajos éljen-

zés.) Tisztelt polgártársak! Én így érzek és így gondolkozom, mert én annak a régi családnak vagyok egyik ivadéka, a mely családnak előde testamentumában azt írta: „Az utódaimnak meghagyom, hogy az egyik fiugyermetek mindig Tamásnak kereszteljék, hogy ne higgyen a németnek!” (Szünni nem akaró zajos taps és éljenzés). Mert gondolják meg önök, a sas, kivált ha két fejű nem egy könnyen veszíti el tollának fényét és körmének természetéről se tud lemondani. Azt mondom én tehát tisztelt Barátaim! Ezzel zárom be beszédemet, hogy legyenek önök mindannyian Tamások! Legyenek kitartók azon elvek mellett, a melyeket az önök képviselője hirdet és szolgál. Legyenek halálukig hívek azon zászlóhoz, amely zászló a szabadság, egyenlőség, testvériség nevében Benedek János nevével van összefűzve! Az Isten adja meg önöket! (Hosszszantartó zajos éljenzés és helyeslés.)

Papp Zoitán beszéde.

Kedves szomszédaim! Engedjenek meg, hogy így szólítom meg önöket. Hiszen sokszor jártam erre Benedek János barátommal, testvéremmel, az önök méltó képviselőjével. A szószekeken képzelem magam, mint jó pap. Mikor a tiszteletes ur a szószekeken áll, előveszi a bibliát és alap igeül az evangéliumi mondásokból idéz egy-egy gyönyörű verset, aként teszek én is önök előtt. Az én apostoli tanító mesterem Papp Elek (Éljen!) és az én evangélistám, az én kedves jó barátom, Benedek János adták meg nekem az anyagot, a melyről önök előtt röviden szólni kívánok. Az én apostoli tanító mesterem, Papp Elek azt mondotta nekem a tegnapi napon: „Bizom ebben a nemzetben, mert a nép akar tanulni, felvilágosodni. Nem lehet már a népet ma úgy megnyerni, mint eddig, elég volt már az etetés és itatas a népnek, ma már csak annak ad megbízó levelet, a ki igazságos tervezettel lép választó polgárai elé.”

Ezt a kötelességét teljesítette most az önök szeretett képviselőjök s azt mondja, hogy nem tud szabadon beszámolni, mert csak 85-en vagyunk a képviselőházban 340 velünk nem egy elvet valló képviselővel szemben s bármit akarunk is megvalósítani, leszavaznak bennünket. Hát én t. polgártársaim! nem azért jöttem Önök elé, hogy Benedek barátomat feldicsérjem. — Hisz az Ő működése nyitott könyv, Önök látják, hogy Ő méltó Önökhöz es viszont, hogy nem szereti, ha dicsérik, de félek, hogy a szó ajkamra szökik és úgy járok, mint a katolikus czigány.

Ugyanis mielőtt megakart gyónni, bement a pap konyhájába s látta, hogy egy fazékban káposzta fő, kapta magát, kilopta belőle a sonkát s bétette a szüre ujjába, mikor tovább ment, látta, hogy a pap háló szobájában a feszület alatt függ a háló sapkaja, azt is ellopta, s úgy ment gyónni, mivel nem merte bevallani tolvajlását, azt mondta, hogy a tisztelendő uram káposztájából kihajtottam a disznót, a pap megdicséerte, azután azt mondta, hogy levette a feszület alatt a sipkáját, azt is jöltetted fiam monda a pap.

Ne csodálkozzanak, ha a mai beszédemben így szólok önök előtt, de nem az eszem, hanem a szívem beszél önökhöz. (Halljuk! Halljuk!) T. polgártársaim! Tudjuk mindnyájan, hogy a mikor egy nép csoport kiválik az összes emberiségből, hogy nemzeté alakuljon akkor azt mondja, hogy a saját nemzeti eszméit a saját gondolkodása szerint akarja megvalósítani. — Hát tisztelt polgártársaim! áll-e ez a magyar nemzetre is?

Nem áll! Van hivatalos Magyarország

és van egy Magyarország, a melyből a népszive dobbanása hangzik.

Most lattuk a lefolyt országgyűlésen, hogy nem jelent meg Magyarország miniszterelnöke Kossuth apánk emlékünnepe. Mintha erős nehéz követ dobott volna szívközhöz, úgy éreztük magunkat, de a miniszterelnök kijelentésére a parlament néma maradt. Ellenben a képviselőház elnöke elment a Kossuth ünnepre és egyik képviselőtársam ki is fejezte irányában elismerését. (Éljenzés.)

Kétfelé osztják ezt a nemzetet és azt mondják: „Itt következik a hivatalos Magyarország”, a melynek képviselőjében elmegy a királyhoz, a felkent királyhoz egy pár titkos tanácsos és a nép a királyt még csak nem is látja.

T. Polgárság! Bakonyi igen tisztelt barátom és képviselőtársam beszédében kifejtette, hogy mi a mi célunk, én csak nagyjában mondóm el. A cél az, hogy legyen vége a hazugságnak! De hát t. polgártársak! vége lehet-e a hazugságnak, ha mi 85-en vagyunk s amott 300-an vannak. Még így is vége lehet, ha t. i. a választókerületek embereket nevelnek a hazának. Mert, míg H.-Böszörményben lesz egy hivatalos és lesz egy a nép szívéből visszhangzó H. Böszörmény, addig itt a képviselők változni fognak s ily körülmények között a nemzet képviselőitől semmit se várhatunk. Szarnyakat adjanak annak az embernek, a ki ma önök előtt kimutatta, hogy méltó az önök bizalmára s akkor el fog következni, az a kor és az a nemzedék, mely nem hazudik, melynek egy a szive dobbanása az egységes, független, önálló szabad Magyarország! (Lelkes éljenzés.)

Bakonyi Samu beszéde.

T. polgártársaim! (Halljuk.) Nem szünik az eső, valamint nem szünik a magyar nemzet keserősége, de hogyan is szünnék, mikor azok, a kik a bajok orvoslására volnának hivatva, nem felelnek meg ezen kötelességüknek. Nem azért jöttem én ma ide Önök közé, hogy nagy beszédet tartsak, azért jöttem, hogy köszönetet mondjak Önöknek a függetlenségi politikához tántoríthatatlan hűséggel viseltető Debreczen egyik 2-ik választókerületének nevében azért, hogy oly kitartással, hűséggel, oly olthatatlan tüzzel ragaszkodtak ahhoz a régi, tépelt zászlóhoz, a melyet annyi küzdelmen keresztül diadalmasan lobogtattak, hogy köszönetet mondjak önöknek azért, hogy ezen zászlót olyan kipuróbált, hűségű tisztességes, becsületes kezekbe adták mint a milyen az én kedves testvéri barátom, az önök szeretett képviselője Dr. Benedek János (Lelkes éljenzés.) Hogy az a zászló az ő kezében jó kézben van, hogy ő azt a zászlót minden szennyől, mocsoktól meg fogja védeni, erre nézve meggyőződést szerezhetek önök az ő beszámoló beszédéből,

Eljöttem azért, T. Polgártársaim! hogy átadjam önöknek az én választókerületem üdvözlését, hogy megköszönjem önöknek azt, hogy a ma két hete Debreczenben tartott tiltakozó gyűlésen oly szép számmal voltak szívesek megjelenni. Erőt adott ez nekünk a kitartó küzdelemre.

Eljöttünk önök közé azért, mert bár nincs önök előtt sok eredményről alkalmunk beszámolni, de jól esik a mi lelkünknek, ha választóközönséggel, a mi szeretett vérünkkel érintkezhetünk. És eljöttem ide azért, hogy az én igénytelen megjelenéssel is documentáljam azt, hogy a mi pártunk a függetlenségi és 48-as párt hálával és köszönettel tartozik önöknek azért, hogy seregének számát oly kitűnő képviselővel gyarapította, mint Benedek János (Éljenzés.)

Láthatják önök, hogy megjelent itt a függetlenségi párt egyik legerősebb, egyik legerősebb oszlopa Papp Elsi (Éljen). Eljöttünk mi fiatalok is, hogy lássák, nincs meg közöttünk öregek és fiatalok között az a reánk fogott különbség. Tisztelt Polgártársaim! Mi tudjuk azt, hogy a mi választóinkat nem lehet félre vezetni, mert azoknak lelkében elhomályosíthatatlan világossággal és a mi programunk, az igazán, önálló, a független Magyarország dicső magasztos eszméje.

T. Polg. t. Más hová is mehettem volna e mai szép napon, elmehettem volna kincses Kolozsvár városába, a hol e nemzet szintén dicső magasztos ünnepet ül, de én idejöttem Bocskay népének székhelyére. Hódoló kegyelettel borulok le az utolsó hatalmas magyar nemzeti király az igazságos Mátyás emlékezte előtt, de T. polg. t. míg a nép hódol azon utolsó, igazságos, nagy királyunk előtt, addig azt tapasztaljuk, hogy a kegyelet lerovásából hiányzik az adója, a kinek e trónja pedig talán nem állana oly szilárdul annak a Mátyás királynak uralkodása nélkül, a ki a magyar nemzetet nagygyá erőssé tette, világverő Mátyás király történelmi nagysága nélkül. Nem látjuk ott Bécsnek, nem látjuk ott a hódolók seregében, mert talán még most is fáj az nekik, hogy:

Nyögte Mátyás bús hadát
Bécsnek büszke vára.

Nem vagyunk biztosak a felől, hogy nem kellene-e a mi orzánkunk szegény-pirba borulni, nem kellene-e hallani azt a gyalázatos dalt, a melyhez a magyar nemzetnek annyi fájdalma, annyi keserősége fűződik. Itt azt nem halljuk, itt csak a magyar ember szive dobbanását halljuk és azt, hogy éljen a független, az önálló magyar haza! (Éljen!)

T. polgártársaim! A mi pártunk az országgyűlésnek mindjárt a megnyitása után számonkérte a kormánytól, hogy hol volt akkor, a mikor az egész nemzet osztatlanul ünnepelte a legnagyobb magyaroknak Kossuth Lajosnak születését. Felállott akkor Magyarország miniszterelnöke, a korona első tanácsosa és eddig még sohasem hallott, sohasem tapasztalt vakmerő cinikus gunyával vallotta be, hogy nem is akart oda elmenni. (Abczug! Le vele!)

Nem akart elmenni azért, mert a Kossuth Lajos iránti kegyelet lerovása az ő részéről azt a feltevést keltette volna az uralkodó házbán, hogy nemcsak azt a Kossuthot kívánja dicsőíteni a ki az 1848-iki törvényeket megalkotta, és a mely törvényeken az ő elismerése szerint is alapul Magyarország önállósága és a trónbiztonsága, hanem azt a Kossuthot is dicsőítette volna, aki a nemzet akaratának egzhangu határozatával felelt ott a debreczeni nagytemplomban az oimützi alkotmányra. A miniszterelnök az ő szentségtörő kezét felemelte Kossuth nagy történelmi alakja ellen, és azt a dicső szobrot ketté törve, azt merte mondani a magyar nemzetnek hogy csak egyik felét tisztelheti Kossuth Lajonak.

T. Polgártársaim! A függetlenségi és 48-as párt töle telhetőleg azon volt, hogy a Kossuth ünnep azonoságban mindenütt ne pártok szerint történjenek, hanem tartozzék bárki bármilyen párthoz, egyértelműleg boruljon és róhassa le kegyeletének és hálájának adóját Magyarország ujjalkotója ellen.

T. polgártársaim! A miniszterelnök azt mondta, hogy ha majd az időnek simító enyhítő keze a fájó sebeket behegeszti, akkor a kormány is ott lesz a Kossuth-ünnepken. — De azt ő nem fogja megérni! Mert hisz a jövő esztendőben lesz kétszáz éve annak, hogy Rákóczy kuruczai lobogóikat kibontot-

ták! Ime, majdnem kétszáz éve pihen a messze Konstantinápolyban és még az idő simító keze nem volt képes az ellentéteket kiegyenlíteni, ez a keserű ellentét az ilyen kormányok mellett az örökké valóságig fog tartani. Csak az önök, a nemzet akarata seperheti el helyökről azokat, ktk enyhítés helyett feltépik a legfájóbb sebeket, kik a beteg nemzet sanyaru életét törvénytelen alkuval örök tengődésre szánták tarthatja fenn a nemzet függetlenségét. Arra hívom fel tehát Önöket, hogy ragaszkodjanak képviselőjükhöz. övezek őt körül szeretetükkel, bizalmukkal, mert abban csalatkozni nem fognak soha és ebben egyuttal arra hívom fel Önöket, hogy csatlakozzanak az országos függetlenségi és 48-as párt akaratahoz, amelynek tagjai mind egy szálalig valóságos küzdelmeket vívnak Magyarország közgazdasági önállóságáért és addig hátrálni nem fog, míg a kibontott zászlót diadalra nem juttatja. — Addig is, míg ezt meg nem valósítjuk, ne adózzanak Önök nekünk elismeréssel, tartsák meg akkorra, amikor ezen küzdelem eredményével fogunk beszámolni, amikor egyszívvel lélekkel talán már elmondhatjuk s kiálthatjuk: „Éljen a közgazdaságilag és politikailag egyaránt független Magyarország. (Lelkes éljenzés.)

NAPI HIREK.

Teljes tanácsülés.

Ma délután fél 4 órakor teljes tanácsülés lesz a városházán Puky Gyula főispán elnöklété alatt, a melyen az e hó 23-án tartandó városi közgyűlés tárgysorozatát fogják előkészíteni.

A h.-böszörményi függetlenségi és 48-as párt gyászja.

Az öröm ünnep után, mely a h.-böszörményi derék elvtársakat oly lelkes izgalomba hozta: lesújtó gyászhir érkezett H.-Böszörményből. Pártunk egyik kiváló tagja, a h.-böszörményi függetlenségi és 48-as párt egyik tevékeny jegyzője, **U. Szabó László** ref. tanító férfi korának legszebb tavaszán pár heti súlyos betegség után meghalt. Halála gyászt jelent nemcsak pártunkra, de egész Böszörmény társadalmára nézve, melynek a megboldogult egyik legrokonszenvesebb, egyik leghasznosabb tagja volt. Hajduböszörmény törzsökös legrégebb családjait borítja gyászba az elhunyt halála, de részt vesz abból mindenki, a ki az elhunytat ismerni és szeretni tanulta. Ifju feliségét s apró gyermekeket hagyott maga után, kiknek mély gyászat és fájdalom enyhítse a közrészvét, melylyel a kidölt derék férfiú ily korai halálát mindenütt fogadják. Áldás emlékére, béke poraira!

A jog és pénzügyi bizottság ülése.

Debreczen városi jog- és pénzügyi bizottsága tegnap népes értekezletet tartott, a melyen több fontos ügy került tárgyalás alá.

A legfontosabb volt ezek közt a régi Rabkert telkére tervezett csapatkórház építésének kérdése. Erre a célra már a telekre alkudozott is a városi főmérnök, de a bizottság kimondta, hogy tekintettel a város szomorú pénzügyi helyzetére, nem veszi meg a telket s így a kórház építés is elmarad egyelőre. Jelen voltak az ülésen Vecsey Imre t. b. főjegyző elnöklété alatt: Aczél Géza, Kovács József, dr. Bechert Manó, Marton Imre, Zádor Lajos, Szánthó Sámuel, dr. Roncsik Lajos, Szánthó Győző, Ábrahám László stb. A Bika szálloda leégett istállója

még mindig romokban hever. A biztosító társaságok pedig a tényleges kárnak csak egy részét térítik meg, így tehát az építési költségeket a városnak magának kell pótolni. A jog-és pénzügyi bizott, javasolja, hogy a tanács bizassék meg az építés elrendelésével s a költségkülömbözetre gondoskodjék póthitelről, A Guton termelt makkfák ügyében a bizott sági ülés elhatározta, hogy azok nyilvános árverésen adassanak el a mai viszonyoknak megfelelő árért. Ha pedig becsáron alól akadna rá vevő, ugy a taoács tartozik erről jelentést tenni a közgyűlésnek. Az ingatlanok telekkönyvi átíratása alkalmával fizetendő illetékek eddig a város külterületén fészázalékban, a beltelkeken pedig 1 százalékban voltak megállapítva. Most a bizottság kimondta, hogy a jövőben ugy a belső, mintkülső telkeken fél százalék illeték fizetendő az átíratásdknál. Öröklési és 5 éven belüli birtokváltásoknál pedig csak egy-negyed százalék fizetendő.

Jókai Mór és neje Debreczenben

Hazánk koszorus költője és a magyar költők fejedelme nejevel együtt részt vett a kolozsvári Mátyás szobor leleplezésén. A költő király tegnap utazott el Kolozsvárról és vele együtt jöttek Debreczen küldöttei is Komlóssy Arthur főjegyző és Körner Adolf tanácsnok. Az ősz költő király sok szeretettel beszélt Komlóssy főjegyzővel Debreczenről és ugyanekkor megígérte, hogy a tél folyamán nejevel együtt ellátogat Debreczenbe már azért is, mert nejeének régi óhaját képezi, hogy ezt a nagy magyar várost közvetlen tapasztalatból ismerje meg.

Miért nem ment el a király?

A kolozsvári Mátyás szobor leleplezése alkalmával rendezett tüntetésnek főoka az, hogy ő felsége nem személyesen ment el az ünnepre, holott ez régóta határozottan kilátásba volt helyezve. A csalódást okozta elkeseredést fokozza az előzmény is, amelylyel a király elmaradását magyarázzák. Ez az előzmény kolozsvári tudósítónk értesülése szerint a következő:

Néhány héttel ezelőtt híre ment, hogy kolozsváriak nem akarják, hogy az ünnepen a Gotterhalte elhangozzék. Közvetlenül ezután történt, hogy a kabinetiroda Bécsből kérdést intézett Szvacsina polgármesterhez, mi félé garancziákat tudna nyújtani arra az esetre, ha a király személyesen venne részt az ünnepen? Mivel biztosíthatja az udvart arról, hogy nem lesz tüntetés?

Szvacsina polgármester erre a következő lakonikus távirattal válaszolt:

„Minden garanciát.”

A polgármester e válasza után pár napra megérkezett a kabinetiroda értesítése, hogy a király nem vesz részt személyesen az ünnepen, hanem József főherczeggel képviselteti magát.

Különös hatást tett az e miatt már amugy is elkeseredett közönségre, mikor négy nappal ezelőtt József Ágost főherczeg bejelentette a rendezőbizottságnak, hogy meghűlése miatt sem ő, sem felesége nem jelennek meg az ünnepen. Mikor ezen bejelentés után két nappal később ismét József főherczeg elmaradását tették közzé és helyette a négy nappal előbb még beteg József Ágost főherczeg

jelentették be a király képviselőjéül, teljessé lett az elkeseredés, amely a Gotterhalte eljátszása után tüntetésben nyilvánkozott meg.

A Csokonai-kör ülése.

A debreczeni Csokonai kör választmánya e hó 15-én délután 5 órakor ülést tart. Az ülés tárgyai lesznek: Bejelentések és folyó ügyek. A felolvasó esték előkészítése, a határidők megállapítása, lehetőleg ugy, hogy a téli hónapok mindenikére jusson legalább egy felolvasó ülés. Egyéb indítványok. E tárgysorozatból legközvetlenebbül a téli felolvasó esték előkészítése érdekli a közönséget. Mi a magunk részéről fölötte kívánatosnak tartanók, ha november, december, január, február és márczius hónapokban legkevesebb tíz felolvasást rendezne a Csokonai-kör még pedig nem este, hanem mindenkor vasárnap délelőtt. Ha jól állítja össze a műsort, bátran rendezhet minden második vasárnap egy felolvasó előadást, lesz közönsége. Hiszen Debreczennek a színházon kívül egyéb szórakozása nincs és lehetetlennek tartjuk, hogy ez a művelt közönség ne vágyakoznék nemezebb irodalmi élvezetekre is.

A tanács kiküldötte a váci siketnéma intézet ünnepén.

E hó 19-én vasárnap ünnepli meg a váci orsz. siketnéma intézet fennállásának századik évfordulóját. Az ünnepélyre meghívást kapott Debreczen város tanácsa is. A tanács Oláh Károly tanácsnokot bízta meg képviselével. Debreczen egyik legnagyobb alapítója a váci siketnéma intézetnek. A város 100 év előtt 200 pengő forintos alapítványt tett, ami a mai pénzérték tizszeresének felel meg. Érdemesnek tartjuk még megemlíteni jellemzésül az akkori közlekedési viszonyokra, hogy a város mikor az alapítvány letételéről értesítette az érdekelteket, kérdést intézett hogyan muton juttassa el a 200 pengő forintot és ugyanakkor azt írta, hogy legezészerűbb volna, ha a legközelebbi debreczeni országos vásár alkalmával megbizna egy a vásárra jövő váci kereskedőt, kivel a pénzt elküldhesse. A 200 pengős alapítványi összeg elküldése így is történt, egy váci kereskedő, ki megjelent a debreczeni országos vásáron, vette át és vitte el Vácra a 200 pengő forintot.

A debreczeni ipar dicsérete.

Az a szép selyem zászló, melyet Benedek Jánosné vasárnap a hböszörményi függ. és 48-as körnek ajándékozott, s mely izléses magyaros kiállításával általános feltűnést keltett: a debreczeni ipart dicséri. Zellinger Ede czimfestő tervezte s ő állította össze olyan szépen, hogy méltán megérdemli a dicséretet és elismerést. A jeles mester személyesen is kint volt vasárnap Hajduböszörményben, hol általános elragadtatást idézett elő művészi alkotása.

Egy debreczeni ifju kitüntetése.

Az orsz. magyar izraelita közalap részéről hirdettet 1000 koronás utazási ösztöndíjat Rubinyi Mózes dr. fiatal magyar nyelvésznek adományozta. Ez a kitüntetés egy debreczeni szegény sorsu szülők gyermekét érte, ki a debreczeni reáliskolában végezte közép iskolai tanulmányait jeles eredménnyel.

A trafikok megrendszabályozása.

Nemcsak a dohányárusokat, hanem a nagyközönséget is érdekelheti azt a két elvi határozat, amelyet a kereskedelmi miniszter hozott. Az egyik arról intézkedik, hogy a trafikok, amennyiben kizárólag dohányneműek árusítására szél az engedelmük, levélpapírral, képes levelezőlapokkal s egyáltalán olyan papirneműekkel, melyek a dohányzashoz nem szükségesek, csak külön iparigazolvány alapján kereskedhetnek. A másik elvi határozat pedig kihágásnak minősíti az olyan ügynökök üzelmait, akik trafikjogoknak adás-vétel útján való közvetítését hirdetik. Szóvá tettük mi is már, hogy a trafik-engedélyekkel, amelyek első sorban az egyéb kenyérkeresetre gyöngö, gyámoltalan özvegyeket illetné meg, valószagos üzérkedést üznek. Csereberélhető portekát csinálnak azokból az engedélyekből, amelyeknek megadása kizárólag a miniszterium joga és amely szigoruan személyhez van kötve. A pénzügyminiszter és a főváros tanácsa fordult ez ügyben panaszszal a kereskedelmi miniszterhez, aki a fővároshoz intézett leiratában intézkedett, hogy a trafikokkal trafikálók ellen a törvényes lépéseket megtegyék. A leirat így szöl:

A pénzügyminiszter urnak hozzám intézett átirata szerint több budapesti ügynök a fővárosi lapokban dohánytözsdék adás, vételének közvetítését hirdeti.

Minthogy a dohányeladási engedély kincstári adományozás tárgyát képezi s így a dohánytözsdék adás-vétele nem tartozik a szabadforgalom körébe, a szóbanforgó ügynökök valótlán hirdetéseik által a tájékozatlan közönség megtévesztésével és megkárosításával folytatják működésüket.

Felhivom tehát ezimet: utasítsa a felügyelete alá tartozó elsőfoku iparhatóságokat, hogy — amennyiben hasonló visszaéléseknek bármilyen módon tudomására jutnak — az illető egyének ellen az 1884: XVII. törvényczikk 58. §-ába ütköző kihágás miatt az eljárást tegyék folyamatba s hozzanak szabályszerű elsőfoku iparhatósági ítéletet, azon iparigazolványokat pedig, melyeket dohányeladási jogszivványok adás-vételének közvetítésére szolgáltatnak ki haladéktalacul vonják vissza és jövőre hasonló iparigazolványok kiszolgáltatását tagadják meg, mivel a szóbanforgó foglalkozás a fennálló pénzügyi szabályokban foglalt rendelkezések szerint tiltva van.

Stefánia megmérgezte magát.

Tegnap este egyszerre riasztó hír szárnyalta be a fővárost. Valahol kipattant és oly gyorsan, mint a villám szállt szájról szájra. Stefánia Londonban megmérgezte magát! Az utczákon csak erről beszélnek az emberek, és csaknem egyszerre terjedt el a vész hír, az összes színházakban. Valami különös, valami fönséges érzés dobogtatta meg az uteza szivét. Suttogva, titkolódzva adták tovább a hirt és minden arczon mélységes bánat ült. Akinek a szeme a multba tévedt, láthatott ilyen pillanatot. A mayerlingi és később a genffi borzalmas katasztrófa híre keltett ehez hasonló fájdalmat a szivekben. — Budapesti tudósításunk most ezt a kinos hirt megezáfolja. Telefon

utján Bécsből szerzett meggyőződést arról, hogy gróf Lónyay Elemérné a legjobb egészségnek örvend. Atyjának, a belgák királyának kegyetlen cselekedetét olyan egyöntetűen ítélte el az egész világ közvéleménye, hogy az ebből kisugárzó rokonszenv erőt adott a főhercegnőnek irtózatossá váló fájdalmának elviseléséhez.

Gyilkos merénylet két talmudista ellen.

Két szegény zsidó talmudista diák ellen merényletet követet el négy pásztorlegény. A két szegény diák közül az egyiket agyonverték, a másikat pedig félholtra sebesítették. Fekete-Patak község határában történt a merénylet. Herskovics Izrael és Meisels Izrael szegény talmudtanók Máramarosmegyéből még a múlt hónapban elindultak, hogy a nagy zsidó ünnepek alkalmával mint előimádkozók egy kis pénzt szerezzenek. A zsidó újévet Szőlősön töltötték. Nehány forintot szereztek is ott és kedden tovább indultak. Csütörtökön délután érkeztek a fekete-pataki határba és a községbe iparodtak, hogy az éjtelme ott töltsék. Amint az erdőszélen haladtak, néhány pásztorlegény állotta útjukat. Lefogták őket és a hajfűrtjüket akarták levágni. — Dulakodás közben az egyiknek véletlenül kiesett a nyakába kötött zacskó, amelyben a pénzt tartogatta. Ezt észrevették a legények azonnal elvették a pénzt és átkutatták a másikat is, akitől szintén elvették a pénzt. A nagy sirásra bevonszolták a két fiút az erdőbe s ott agyba-főbe verték őket. Az új folyamán Herskovics magához tért és bevánszorgott a faluba, hol Hirsch Samu metszőnek elmondta mi történt velük. A csendőrség megtalálta Meiselt, de már halva. A gyilkosokat pedig még aznap letartóztatta Vojcsik György, Vojcsik Ádám, Purtyán András és Mokesány Péter pásztorlegények személyében. A két fiútól 68 koronát raboltak el, a melynek egy részét a rablás után megitták.

A király meztláb.

Nem mindennapi szobrászfantázia kell hozzá, hogy oly merész ötletre jusson, mint az a szobrász, aki a kolozsvári Ferencz József tudományos egyetem szoborműveit készítette. A görögstílusú épület homlokzatán ugyanis ott van a szokott háromszög, amelynek sarkait részint reliefekkel, részint egészen kiálló alakokkal népesítették be. Ennek a csoportzatnak a középpontja Ferencz József, akiről az egyetemet elnevezték, s akit a merész fantáziájú szobrász római tögába öltöztetett és stilszerű sarukkal látott el. Persze a sarukat látott el. Pereze a sarukat nem szokták harisnyás lábra kötni s így megesett az a furcsaság, hogy a király ott áll meztláb a kolozsvári egyetem oromzatán. Természetesen akadt már Kolozsvárott olyan verzió is, hogy ezért nem jött a király.

Halálos foghuzás.

Szegeden, mint lapunknak jelentik, nagy részvétet keltett Dobay Gyula dr. ügyvéd feleségének tragikus sorsa. A fiatal asszony a múlt szerdán fogat huzatot, aznap este gyuladást látott az arcán. Éjjel operálni kellett, mert az orvosok vérmérgezést állapítottak meg. Az operáció nem segített rajta s a szerencsétlen nő iszonyu kínok közt meghalt. Férje és három kis gyermeke sírta.

Egy párbaj miatt.

A párbajjelenes mozgalomnak egy fölötte érdekes nyilvánulásáról ad hirt a következő eszéki távirat: A verőczmegeyi

fegyelmi tanács Chavrák főispán elnöklése alatt tartott mai ülésén Jó Sándor segédmérnököt Stewer 78. gyalogezredbeli hadnaggyal néhány hét előtt vívott véres kardpárbaja miatt büntetésül, saját költségén való áthelyezésre ítélte.

Drágább lesz a patika.

Az országos gyógyszerészeinek óhajlására a hivatalos gyógyszerész árszabás revezió alá kerül. A kereskedelmi áraknak megfelelő változások figyelembevételével készülő új árszabás már újévkor életbelép.

Egy szökött katona elfogatása.

Bodó Béla ott született a rengő-ringó, meg zugó-zengő Balaton partján, a kies Balaton-Füreden. Itt is élt husz esztendőskoráig. Nem esuda, ha rosszul esett neki, hogy katonának vitték. Néhány hétig csak ette Kanizsán a király kenyerét, azután nagyot gondolt és megszökött az ezredétől. Az útja a vadvirágos, délibábos Alföldre vezetett, itt bolyongott sokáig, míg lenyűtt róla a bakarüsztung s meg itt Csege alatt elfogták a csendőrök. A csegei ksendőrőrs behozta Bodót Debreczenbe és átadta a 3-ik honvédszázad parancsnokságának, mely Kanizsára viteti a szökött katonát.

A tót időöltése.

Szomorú bizonyítéka az egyes vidéken uralkodó tudatlanságnak, az utóbbi időben oly gyakran előforduló, a vonat elé gördített akadályok. Liptó szent-miklósi levelezőnk írja, hogy a kassa-oderbergi vasútnak ottani üzletvezetősége feljelentette János János okolicsnói tót legényt, mert kiderült róla, hogy ő volt az, aki több ízben az érkező vonat elé fa- és vasdarabokat, sőt nagy köveket is helyezett a sínekre és így a vonaton utazókat a legnagyobb veszedelemnek tette ki. A tót legény tettének okául semmi más nem lehet felhozni, mint a tudatlanságot. Nem tudta elképzelni, hogy ha a fekete szörnyeteg elé akadályokat rak, azzal emberekben is történhet baj.

Öngyilkos deák.

Máramaros-Szigeten nagy feltűnést és részvétet keltett egy 17 éves diákifunak Novák Mihálynak, dr. Novák Károly kincstári főorvos fiának öngyilkossága. Az ifjú éppen mikor névnapját ünnepelték a padlásra surrant és ott föbelötte magát. — Egy czédulára csak ennyit írt: Szerettem. Városzerte általános a részvét a gyászba borult család iránt.

A megfürösztött férj.

A szombathelyi törvényszékhez a napokban egy válópörnek az aktái érkeztek, a melyek tragikus izűek is lehetnének, ha olyan mulatságos finaléről nem szólnának. A válópört Schreck András, a férj indította, még pedig — amint ő maga elmondja — a következőkért:

— Szerelemből vettem feleségül Saffarics Veronikát, a ki az első férjétől elvált. De mikor a menyegzőnk napján egy esőket kértem tőle, váratlan meglepetés ért. Az asszony — kaptos voltam egy kicsit, az igaz — ö s s z e k ö t ő z ö t t é s a v i z g y ú j t ö m e d e n c z é b e d o b o t t. Belefuttam volna, ha a násznép ki nem szabadít. Ezért kérem a törvényszéket, válasszon el a feleségemtől, a ki életem ellen tört.

A menyecske pedig így védekezik:

— Első uramtól, Lepozics Mártontól elváltam, mert részeges volt és ha leitta magát, mindig félholtra vert. Schenk Andrást

nem szerettem, a szülőim fenyegetéssel kényszerítettek hozzá. Schreck már a lakodalom napján annyit ivott, hogy alig állt a lábán. Mikor tántorogva felém közeledett eszembe jutott az a sok szenvedés, amelyet az első férjemtől el kellett tűrnöm, magamon kívül voltam, megakartam ölni ezt az embert. Ez is szerencsétlenné tett volna.

Az élet megint elcsent egy témát a novella írók elől!

Kossuth-szobor Zemlénben.

Másutt is volt ma szoborleleplezés. Külső formájában ha nem is olyan nagy szabású szoboré, mint a kolozsvári, ha nem is volt ott se főherceg, se kormány, ám azért nem volt kevésbé bensőséges, mint az a másik országos ünnep, Kossuth Lajos szobrát leleplezték le ma Erdőbényén, a kis zemlénmegyei községben. A leleplezésre Kossuth Ferencz — mint S. A. Ujhelyről írják — tegnap érkezett oda. Az állomáson Matolay Etele alispán és a függetlenségi párt tagjai fogadták. Az állomás előtti téren nagyszámú közönség üdvözölte. Kossuth Ferencz az alispán és polgármester kíséretében a városba hajtatott és atyjának volt lakóházát, melyet csak nemrég láttak el emléktáblával, megtekintette. Innen a függetlenségi kör számos tagjával és nagyszámú közönséggel Erdőbényére ment, a hol ma délelőtt folyt le a Kossuth-szobor ünneplés leleplezése. A református templomban tartott istentisztelettel kezdődött az ünnep, majd a szobor elé vonult a közönség. Szily József átadta az emléket, mely Kossuth Lajos sikerült mellszobra. A községnek, mire Szilágyi József bíró megígérte, hogy a szobrot örökbe veszi. Az emlékmű megkoszorúzása után lakoma volt, melyen Kossuth Ferencz is felszólalt, köszönetet mondván Erdőbénye hazafias népeknek.

Letartóztatott pángermán szerkesztő.

Az ügyészség ismét ártalmatlanná tett egy magyargyűlölettel telt pángermán. Brassóban tegnap letartóztatták Schreff Hermant, a Kronstaedter Zeitung szerkesztőjét. Schreff a szász izgatók vezére és Budeaből került Magyarországra, ahonnan királyszerítésért kiutasították. A letartóztatott nem magyar állampolgár, a legfektelenebb módon izgatott lapjában. Maros-Vásárhelyről Lázár Miklós gróf ügyész és Köllő Ignác vizsgálóbíró Brassóba érkeztek, a Kronstaedter Zeitung szerkesztőségében kutatást tartottak s a szerkesztőt pedig letartóztatták. Házkutatás volt a Gazetta Transylvania szerkesztőségében is, amely lap szerkesztője ellen vizsgálatot indítottak. Schreff szerkesztő letartóztatásának oka a „Kronstaedter Zeitung“-ban az elítélt Cramer, Korn és Kirsch pángermán izgatók dicsőítésére megjelent cikkek. Schreffot az éjjel Marosvásárhelyre vitték át. Schreff ekszisztenciája meglehetősen kétes. Előbb zsidó vallású volt, majd áttért a katolikus vallásra, legutóbb pedig lutheránus vallású volt. A Kronstaedter Zeitung új szerkesztője gyanánt Waechter Guidó bukaresti szerkesztőt joientették be.

Az „Adria“ afrikai járatai.

Az Adria tenger hajós társaság elhatározta, hogy egyelőre korlátozza az észak-afrikai hajójáratokat. Újabb intézkedés csak kéthetenként indít bajót, mely Kazablanka, Mazagan és Mogador kikötők érintése nélkül fog közlekedni.

A ker. és ipar. kamarai közlemények.

A m. kir. államvasutak igazgatósága 1902. január hó 1-től egy, kedvező árak elérése esetén azonban három évre is ter-

jedhető időre évenként szükséges mintegy 5000 tonna kovács szén szállítására nézve ezennel nyilvános pályázatot hirdet. Lejárati határidő f. é. október hó 13-ika. A m. királyi állami vasgyárak központi igazgatósága, az ügykörébe tartozó vasgyárak részére az 1903. évben szükségelt mintegy 41.000 darab gömbölyű fenyőfa oszlop, 2050 m³ jegenyefenyő gerenda, 6000 db. II. és III. rangú tölgytalpfa 4100 m³ I. rangú erdei és lucz fenyő deszka 700 m³ fenyőfaléc és 80 m³ tölgyfagerenda stb. szállítása iránt ezennel nyilvános pályázatot hirdet, melynek tárgyalási határidőjéül 1902. évi október hó 16-ikát tűzte ki. A m. kir. államvasutak részére 1903. évben különféle villamvilágítási anyagok lesznek szükségesek, melyek szállítására nézve ezennel pályázat iratik ki. Lejárati határidő f. é. október 22. a részletes kimutatás és egyéb feltétel, a kamara hivatalában tekinthető meg. A m. kir. államvasutak igazgatósága, a kamara hivatalában rendelkezésre álló táblázatos kimutatásban foglalt műfák, különféle fak és faalkatrészekből az 1903. évben műhelyei részére felmerülő szükségletét biztosítani óhajtván, ezen faneműek szállítására nyilvános pályázatot hirdet. Lejárati határidő f. é. október hó 21-ike. Debreczen, 1902. október hó 7. Kereskedelmi és iparkamara.

SZINHÁZ.

Műsor :

- Okt. 14. „C” bérlet, Virágcsata operett.
 Okt. 15. „A” bérlet, Az öreg.
 Okt. 16. „B” bérlet, Virágcsata.
 Okt. 17. „C” bérlet, Demimonde.
 Okt. 18. „A” bérlet, A szultán.
 Okt. 19. Bérletszünetben délután : A piros bugyellárás. Este : Sötétség hatalma. Ujdonság.
 Okt. 20. „B” bérlet, Othello.
 Okt. 21. „C” bérlet, A zsidónő. Első opera.
 Okt. 22. „A” bérlet, Honthy háza.
 Okt. 23. „B” bérlet, Svihákok.
 Okt. 24. „C” bérlet, Segédtanár Ujdonság.
 Okt. 25. „A” bérlet, Kornevillei harangok.
 Okt. 26. Bérletszünetben délután : Igmándi kispap. Este : Ádam és Éva. Ujdonság.
 Okt. 27. „B” bérlet, Velencei kalmár.
 Okt. 28. „C” bérlet, Czigánybaró.
 Okt. 29. „A” bérlet, Lemondás.
 Okt. 30. „B” bérlet, Paraszbecsület.
 Okt. 31. „C” bérlet, Bánk bán.

A régi szerető.

(Géczy István népszínműve. Bemutatója a debreczeni színházban okt. 13 an.)

Géczy István népszínművéről nem sok az irni valónk. Se nem jobb, se nem rosszabb az utolsó évtizedben színre került népszínműveknél. Sovány mese keretében látunk néhány többé-kevésbé sikerült falusi jelenetet, hallunk néhány többé-kevésbé szép nótát, de a magyar nép lelki életéből, a neplelek mélyéből nem látunk semmit. A mi kis valóságot látnánk, az is elful a sok szóvirágban és fölösleges nótázásban. Egyetlen népszínművünk van, a melyben színről színre olyannak látjuk a magyar parasztot, a milyen, nem szépitve, de nem is alacsonyítva, jó és rossz tulajdonságaival vegyest, a mindennapi gunyájában, nem pedig a színházi ruhatár remekbe készült ünneplőiben s ez a Bor, Gárdonyi darabja.

nyitva, jó és rossz tulajdonságaival vegyest, a mindennapi gunyájában, nem pedig a színházi ruhatár remekbe készült ünneplőiben s ez a Bor, Gárdonyi darabja.

Ugy látszik, míg ő ismét föl nem veszi a tollat, nem is kapunk mástól igazi népszínművet. Meséje, mint mondtam, sovány, jobban mondva, közönséges. A libapásztorlány és a csikós legény szeretik egymást.

A leányt egy gazdag paraszt is szereti s már májd hogy feleségül nem veszi, De akkor egyet gondol, hogy hogy nem megszereti a pár pillanattal előbb meggyűlölt régi szeretőjét és azt veszi el. Libapásztorlány és csikós legény persze szintén egymáséi lesznek. Akár a mesében, ahol minden úgy történik, a hogy a mese mondó akarja. Hogy miért úgy, és nem másképen? Hát csak. Hanem a színműíró nál főleg a miertre vagyunk kíváncsiak. Géczy azonban ezzel mindig adós marad.

Alakjai cselekesznek úgy, ahogy nekik jól esik, hogy néha minden megokolás nélkül, sőt egyenesen következtelenül, azon a szerző, úgy látszik, tul teszi magát. Pedig az első felvonásban elég jól indul, a második és harmadikban azonban végleg ellaposodik.

Az előadás, tekintetbe véve azt, hogy a társulat legnagyobb része csak is szalondarabokban van elemében, meglepően jó volt. Az igazi magyaros, népies iz azonban nagyon hiányzott belőle. Hogy csak egyet említek, a szereplők háromféle tájszólást is ös-zeve-yítottak, mert egyiket sem ismerik alaposan. Igazi paraszt alak csak kettő akart, mindkettő egészen rövid epizód szerepben. Az egyik Sebestyén Géza, mint csikós, a második Galló Gyula, aki egy részeg parasztot ábrázolt meglepő természetességgel. Ettől eltekintve azonban mindnyájan igen szép játékokat mutattak be. Áldor Juliska, Hegyi Lili, Csige Ilonka, Ebergényiné, valamint a férfiszereplők közül Klenovics, Nagy Dezső, Farkas Béla és Pápay Lajos. Mindnyájan lelkiismeretes gondossággal dolgozták ki a szerepüket. Pápaynak igen jó napja lett volna úgy játékban, mint énekben, ha szerencsétlenségére a hirtelen támadt rekedtség közbe nem jön. Az összejáték és rendezés kifogástalan volt.

(s.—c.)

Országos agarász verseny a Hortobágyon.

Az Országos Agarász Szövetség október 22. és következő napjain a Debreczen város tulajdonát képező Hortobágyi pusztán kölyök agar derbyt rendez.

Összejövetel október hó 21-én este 7 órakor a debreczeni Angol királynő szállodában, a hol a nevezett agarak összevetése soshuzás utján pontosan 7 órakor eszközöztetik.

A versenyek színhelyére : a Hortobágyra október 22 én reggel 8 óra 25 perczkor induló különvonat a rendes menetárok mellett áll a versenyen résztvevők rendelkezésére, a mely különvonat a versenyek befejezése után délután 5 órakor indul vissza Debreczenbe.

Az agarak és kísérők részére a különvonat III-ad osztályu szakaszainak állanak rendelkezésre.

A különvonaton lovak is szállíthatók a tulajdonos által viselendő kedvezményes

díjtételek mellett. Ugy a rendes, mint a különvonatokon Debreczenbe, illetve Hortobágyra szállítandó lovak kedvezményes szállítására vonatkozó igazolványokat alólírt titkár október 19-éig hozzá Szolnokra intézendő megkeresésekre azonnal megküldi; október 20-án pedig a szállítási igazolványok a titkár által Debreczenben az Angol királynő szállodában állíttatnak ki.

A lovak és agarak díjtalan elszállásolására — bármikor érkeznek is azok — Debreczen sz. kir. város szívésségéből gondoskodva van, az ellátás pedig előre megállapított mérsékelt áron eszközöltetik.

A Hortobágyi vasuti állomáson a külön vonat érkezésekor kocsik és agárszállító szekerek mérsékelt árak mellett rendelkezésre állanak, az erre igényt tartók tájékozódás végett sziveskedjenek Debreczen sz. kir. város gazdasági tanácsnoki hivatalánál előzetesen jelentkezni.

A hideg buffet-t Márkus Jenő debreczeni vendéglős szolgáltatja.

Este fél 8 órakor közös ebéd a debreczeni Angol királynő szálloda külön termében.

A nevezések : 1. Kiss Ernő ur fehér sárgás barna tarka Sakter. 2. Kiss Ernő ur sárga tarka Gomtesse, 3. Kiss Ernő ur fehér Talisman, 4. gróf Vay Ádam fekete Ragyogó, 5. gróf Vay Ádam veres fehér tarka Acsi, 6. gróf Vay Ádam fekete fehér tarka Szennyes, 7. gróf Vay Ádam hamvas szürke Dandar, 8. gróf Vay Ádam veres Rozsdás, 9. Gencsy Albert ur tarka Trilla, 10. Gencsy Albert ur tarka Mágnás, 11. Gencsy Albert ur tarka Kontesz, 12. Beöthy Pál ur veres Szellő, 13. Beöthy Pál ur fekete Fecske, 14. ifj. gróf Nemes János czirmos Oszi, 15. Borbély György ur fehér tarka Galamb, 16. Hajós Anna urnő hamvas Csipke, 17. Borbély György ur veres Fekta, 18. Gencsy Samu ur fekete Fecske, 19. Gencsy Samu ur fehér sárga tarka Drága, 20. Gencsy Samu ur fehér sárga tarka Masina, 21. Thuránszky Tihamér ur fekete Csóré, 22. Thuránszky Tihamér ur Tigris veres Pajtás, 23. Thuránszky Tihamér ur hymvas Daru, 24. ifj. Patay Samu ur sárga fehér tarka Trilla, 25. Cseley János ur fekete Vaja, 26. Gseley Lajos ur szürke Szalók, 27. Cseley Lajos ur fehér fekete tarka Pista, 28. Roheim Zsiga ur sárga czirmos Svihák, 29. Fernbach Károly ur sárga czirmos Vihar, 30. Baghy Gyula ur fehér Kócsag, 31. Baghy Gyula ur fekete Szélvész, 32. Baghy Gyula ur fekete Gyöngyöm, 33. Baghy Gyula ur fekete Lenke.

Mátyás király és az öreg szántóvető.

Egyszer Mátyás király, mikor szerte-széjjel járt az országban, hadd lássa : milyen dolga van a szegény népnek, egy falu mellett kiment a mezőre s ott szóba állott egy öreg szántóvető emberrel. Vele volt a kísérete is. Hatálmás, nagy urak. A király megismerte az öreg szántóvetőt, a ki neki hajdanában katonája volt. Ezzel a szóval köszöntötte az öregot ;

— Tisztességgel öreg !

Felelte a szántóvető ;

— Köszönöm az asszonynak !

Azt kérdi aztán a király ;

-- Hány pénzért dolgozik kend ?

Orosházi házi kenyér sütőde.

Sütőde : Piacz-ucza 79.

Főelárusítás : Simonffy-utca 2.
 Városi bérház, a husárucsnokkal szemben.

— Én bizony, felséges királyom hat ért.
 — S hányból él kend?
 — Kettőből — mondja az öreg.
 — Hát négyet hová tesz kend?
 Felelte az öreg:
 — Azt a sárba dobom.
 Tovább kérdez a király:
 — Hát öreg, hány még a harminczkettő?
 — Az bizony felséges királyom, már csak tizenkettő.
 — Hát a bakkecskéket meg tudná-e fejni — kérdezi a király.
 — Meg biz' én felséges királyom.
 — Na öreg, az Isten áldjon meg; az én kérdéseimnek magyarázatját addig senkinek meg ne mondjad, míg a képeimet meg nem látod.
 Tovább megy a király; ott hagyják az öregot s azt mondja az uraknak:
 — Na urak, aki meg tudná magyarázni az én kérdéseimet, annak egy uradalmat adok.
 Bezzeg szerették volna az urak kitálatni, de hiába törték a fejüket, nem találták ki. Mit volt mit nem tenni, visszamentek az öreghez. Körölfogták, kérték, hogy mondja meg, mi annak a beszédének a magyarázatja. Azt mondja az öreg:
 Hát nem hallották az urak, mit mondott a király? Addig nem szabad megmondanom, míg a király képét nem látom.
 De így s de úgy — mondották az urak — megfizetik urasan csak magyarázza meg.
 — Jól van — mondotta az öreg hát adjanak tiz aranyat.
 Mindjárt leolvassanak az öregnek tiz esengő aranyat s kérdi a másik ur:
 — Hát mikor a király azzal köszöntötte, hogy „tisztességgel, öreg“, miért válaszolt kend hogy köszönöm az asszony-nak?
 — Azért — felelt az öreg — mert az asszony mossa rám a ruhát, a tiszta ruha pedig tisztesség.
 — No ez igaz — mondották az urak.
 — De miként veti kend a pénzt a sárba?
 — Hát úgy, hogy kettőből magam élek, négyet pedig a fiamra költök. Az pedig annyi, mintha a sárba dobnám, mert soha sem látom.
 — Hát az mi: hány még a harminczkettő?
 — Megmondom, ha leolvassanak tiz aranyat.
 Jól van, leolvassák azt is.
 — Ennek az a magyarázata, hogy mikor fiatal voltam, harminczkét fogam volt, most meg csak tizenkettő.
 — No lám, ez nekünk eszünkbe sem jutott, — csodálkoztak az urak
 — Hát a bakkecskéket hogy fejné meg?
 — Azt is megmondom tiz aranyért.
 Leolvassák ismét a tiz aranyat s mondja az öreg:
 — Hát úgy fejem meg a bakkecskéket, ahogy most az urakat megfejtem.
 De bezzeg elszégyelték magukat az urak!

— No, megálljon kend, majd megmondjuk a királynak, hogy magyarázta a beszédjét, pedig még képét sem látta.
 — Nem-e, — mondta az öreg, — én nem láttam királyunk képét? De bizony láttam; itt van ni s mutatta az aranyokon a képét. Mert úgy tudják meg az urak, hogy így értette a király is, hogy addig nem magyarázzam meg beszédjét, míg pénzen nem látom meg a képét.
 De most már az uraknak se volt több szavuk, ott hagyták az öregot s nagy szegyenkezve a király után kullogtak.

Benedek Elek.

Dohányárosok munkaszünete.

Azokat, a kik a dohányárosoknak oly hosszú küzdelem után engedélyezett munkaszünet iránt érdeklődtek, október 5-én és 12-én vasárnap, nem csekély meglepetés érte. A pénzügyminiszternek 42,732/1902. sz. a. rendelete ugyanis október 1-én hatályba lépett, a dohányárosok az október 5. és 12-re esett vasárnapon tehát már élvezhették volna az epedve várt munkaszünetet, azaz üzleteiket e napon déli 12 órától kezdve zárva tarthatták volna.

Ehelyett a fővárosban az történt, hogy a kizárólag dohányáruk eladásával foglalkozók — elenyésző csekély kivétellel — a jelzett napok délutánján is késő estig ép úgy nyitva tartották üzleteiket és folytatták az elarusítást, mint a korábbi vasárnapokon. Azok a fűszerkereskedők, akik egyszersmint dohányeladási engedéllyel is bírnak, többnyire szüneteltettek ugyan a dohányáruk eladását de már azok a szatócsok, akik trafikkal bírnak, szintén vígan árusítottak vasárnap délután is. Néhány nagyobb vidéki városból szintén ilyen hírek érkeznek; a kizárólag dohányeladással foglalkozók ezekben a városokban sem igen vették igénybe az engedélyezett munkaszünetet, amiből azt kell következtelnünk, hogy a pénzügyminiszter rendelkezése csak azokon a kisebb helyeken nyert alkalmazást, ahol kizárólag dohányáruk eladásával foglalkozó üzletek egyáltalán nincsenek.

Mindezekből azt lehetne következtetni, hogy a dohányelárusító kereskedők a vasárnap munkaszünetet egyáltalában nem óhajtják vagy ha elvben óhajtották is, most megelégszenek a nagynehezen kivívott joggal, de azt rideg üzleti érdekből nem veszik igénybe. Ez azonban nem így van, de ha így volna is, akkor sem lehetne a dohányárusítók által a rendelettel szemben elfoglalt álláspontot helyeselni, mivel az számos alkalmazott rovására esik. A fővárosban, de máshol is, a kizárólag dohányáruk eladásával foglalkozók egy része alkalmazottak segítségével gyakorolja üzletét. Ezek többnyire szegény sorsú nők, akik nagyon csekély fizetésért az egész héten át kora reggeltől esti 9—10 óráig szolgálják ki a vásárlókat; pihenésre, üdülésre tehát soha idejük nincs. Már csak e szegény páriák érdekében is érvényt kellene tehát szerezni a rendeletnek,

amely, ha így folyik tovább a dolog, írott malaszt marad.

Azonban a dohánytőzsde tulajdonosok is epekednek a munkaszünet után, hiszen ők is emberek, a pihenésre, üdülésre, szórakozásra, — magánügyeik elvégzésére nekik is szükségük van, minélfogva az engedély igénybe nem vételének okát nem a munkaszünet szükségtelennek ítéelésében kell keresnünk, hanem az illojális versenytől való félelemben.

Valamennyi dohánytőzsdes attól tart, hogy versenytársai nem fogják igénybe venni a munkaszünetet, vasárnap délután is elarusítanak és ekként a forgalmat magukhoz ragadva, nemcsak ezen a napon, de a következő napokon is megkárosítják azokat a versenytársaikat, akik üzleteiket zárva tartották. Az ettől való felelem idézte elő ezt a meglepő eredményt, amely a rendelet publikálása után élénk táruult és ha a dohánytőzsdes munkaszünetének kötelezővé tétele ki nem mondatik, tartunk tőle, hogy — amire a pénzügyminiszter talán számított is — az egész dolog illuzóriussá válik, és a szünet engedélyezéséből sem a dohánytőzsdeseknek sem azok alkalmazottainak nem lesz semmi hasznuk. Az a feltevés, hogy ha a szünetelni óhajtó tőzsdesek üzleteiket vasárnap délután zárva tartják, példájok majd egyre több követőre talál, szerintünk nem fog megvalósulni.

A pénzügyminiszter 42,732/1902. sz. rendelete folytán ezentul az 1901. évi XIII. t.-cz. hatálya a dohánytőzsdesekre is kiterjed és az illetékes hatóságoknak nemcsak jogukban, de kötelességükben is állava mindazon dohánytőzsdetulajdonosokat, akik üzleteiket vasárnap déli 12 óra után nyitva tartják és elarusítanak, az 1891. XIII. t.-czikbe ütköző kihágás miatt megbüntetni. A hatóságok azonban — úgy látszik — nem osztják ezen felfogást, mert a fővárosban, ahol pedig a kereskedőket gyakran ok nélkül is annyira zaklatják, egyetlen dohánytőzsdest sem vontak felelősségre amiatt, hogy vasárnap délután üzletét nyitva tartotta.

Ha tehát a pénzügyminiszter szándéka komoly, tőle vagy vele egyetértésben a kereskedelmi minisztertől pótrendeletet várunk, amely a fent kifejtett, egyedül helyes felfogásnak érvényt szerez. E pótrendeletben kimondandó, hogy a vasárnapi és szent-István-napi munkaszünet az 1901. XIII. t.-cz. végrehajtási rendelete értelmében az összes dohánytőzsdesekre nézve is kötelező és a hatóságok is utasítatnak, hogy e rendeletnek érvényt szerezzenek.

A kincstár érdekeit a trafikosokra is kiterjesztendő munkaszünet nem fogja csontkítani, e körülménnyel bizonyosan a pénzügyminiszter is számolt, mert máskülönbem nem bocsátotta volna ki a munkaszünetet engedélyező rendeletét. A kormány tehát, ha jót és üdvöset akar, tegye azt egészen nem féligmeddig, vessen véget az illojális verseny a jó szándékot meghiusító törekvésének s nyujtson módot arra, hogy a dohánytőzsdesek és alkalmazottaik a nekik, a saját kérelmükre megadott munka szünetet tényleg élvezhessék.

Magy. Keresk. Lapja.

és feljebb — mtr. — valamint a legujabb, fekete, fehér és színes, Henneberg selymek 60 krtól 14,65 frtig. pr Mtr. — sima, csikos, koczkás, mintázott, damast stb.

Selyem blousok-ra

való kelme

2.35. forint

(3)

Menyasszonyi selyem
 5 krtól — frt 14.65.
 Selyem damast
 65 krtól — frt 14.65
 Selyem bastruha kelme
 egy öltözetre
 8.65 frttől — frt 42.75

Foulard selyem mintázott
 60 krtól — frt 3.65
 Bálí selyem
 60 krtól — frt 14.65.
 Selyem grenadin
 80 krtól — frt 7.65.

mtrkent, vám és bérmentesen a házhoz szállítva. Minták azonnal. — Svájcba kétszeres levélportó kell.

G. Henneberg selyem gyáros Zürich

külf. cs. kir. udv. szállító.

M. á. vasutak menetrendje

1902. máj. hó 1 től.

Debreczenből indul:

		6. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9 01
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 27
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden	déli	12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	8 10
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3 56
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7 58
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2 56
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 17
Csak Szatmárig	reg.	5 10
Miskolc—Kassa felé	reg.	8 22
Miskolc—Kassa felé	este	6 57
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 01
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-től	reg. 5 28
	vásártérről	reg. 5 51
B.-Sz.-Mihály felé	m. áll. v.-től	d. u. 4 06
	vásártérről	d. u. 4 15
Füzes-Abony felé	m. áll. v.-től	d. e. 11 20
	vásártérről	d. e. 11 20
Füzes-Abony felé	reg.	4 42
Füzes-Abony felé	reg.	5 —
Ohat-Köcs—Polgár felé m. áll. v.-től	d. u.	4 21
Ohat-Köcs—Polgár felé	d. u.	4 31
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	9 25
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 31

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 1 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 40
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	2 50
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg.	5 10
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este	9 40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	6 50
A d. u. 1 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	8 30
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	2 00
Az éjjel 2 ó. 33 p.-kor érkező sz.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 33 p.-kor érkező sz.-v.	este	9 15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e.	11 44
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3 36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	6 26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 33
Budapest felől	reg.	7 42
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5 03
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 32
" " " " " "	d. u.	12 16
" " " " " " gy.-v.	d. u.	3 55
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10 12
Csak Szatmárról	este	6 45
Kassa—Miskolc felől	reg.	8 07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	reg.	12 07
Kassa—Miskolc felől	este	7 53
B.-Sz.-Mihály —	vásártérre	reg. 8 04
	máv.-hoz	reg. 8 17
H.-Böszörm. felől	vásártérre	este 6 14
	máv.-hoz	este 6 35
F.-Abony felől	vásártérre	d. u. 3 21
	máv.-hoz	d. u. 3 30
" " " " " " m. áll. v. hoz	d. u.	5 30
" " " " " " m. áll. v. hoz	d. u.	5 45
Ohat Köcs Polgár felől	vásártérre	este 7 42
" " " " " " m. áll. v. hoz	reg.	8 —
Derecske N. Léta felől	reg.	7 18
" " " " " "	d. u.	3 13

APRÓ HIRDETESEK.

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Nincsen ajándék!

ezt kizárják legolcsóbb áraink. Divatos női ruhakelmék, diszek, Barchetek, kendők, meleg alsók **Boros Testvérek** nőidivat áruházában Debreczen Kossuth-u. 6.

Ermelléki asztali bor

— H. K. Szentimrei, 1901 évi termés — hectoliterenként is — eladó Arany J. u. 3.

Valódi harczy kanári

remekül éneklő eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Könnyen eladható

czikkekre mint mellékfoglalkozásra egy jó modoru uri ember kerestetik. Czim a kiadóhivatalban.

Eladó vagy kiadó.

A vasut és csolnakázó tó mellett gyárhelyiségnek, ipartelepnek alkalmas új épület, ugyanott lakások is kaphatók. Értekezhetni Kétmalom-u. 11.

Egy boros pince kiadó. — Értekezhetni Kossuth-utca 15.

Eladó Tizenhárom város-u. 6 sz. ház ondódi földjével. Értekezhetni Loránffy-u. 27.

Használt de jó karban

levő **mosógépet** megvételre keresek. Balogh Jánosné Derecske.

Egy majdnem új

Schunda-féle pedálos ezimbalom jutányos áron eladó. Czim a kiadóhivatalban megtehető.

Több

száz vég meglepő

jó minőségű

jó mosó **Barchet**

métere 21 krért.

Mosó bársonyok

óriási választékban

métere 75 krért.

kaphatók

1.

Bosznay J. és Társa

divatáruházában Kossuth-utca 5. sz.

Kardos László

Kossuth utca 9.

Csipke és szövet függönyök 3 kor, 20 fillértől feljebb. **Ágy és asztalterítők** 3 koronától feljebb. **Pamut, gyapju flanelle és selyemhulladék takarók** 3 korona 50 fillértől kezdve.

Brassói szoba és lópokrócok, Szőnyegek

(maradék szőnyegek féláron)

dusválasztékban vannak raktáron.

Megérkeztek

a legújabb

női ruhaszövetek

francia flanellek, mosó velezek,

szőnyegek

Donogán és Somossy

Kunz József és Társa utódai

vászon k e s z f e h é r n e m ü raktárába

Debreczen, Kistemplom bazár.

9071—1902.

Árverési hirdetmény kivonat.

A depr. kir. tvszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy Jakabovits Aladárné végrehajthatónak Zedánszky László elleni végrehajtási ügyében a debreczeni kir. tvszék a depr. kir. jbiróság területén levő a h.-sámsomi 1464 sz. tjkvben A + 1 sor 213/a. hrsz. ingatlanra 5427 koronában, a h.-sámsomi 1833 sz. tjkvben A + sor 904/a—1 hrsz. ingatlanra 114 kor.-ban, a h.-sámsomi 1024 sz. tjkvben A + 1 sorsz. 1717 hrsza. foglalt közös legelőből a B. 452 illetve 527 sorsz. szerint Zedánszky Lászlót illető legelő jutalékra 640 kor. ban megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetvén, annak foganatosítására határidőül 1902. nov. hó 7-ik napjának d. e. 9 órája e kir. tvszék árverési termében kitűzetett.

Kikiáltási ár a becsár, azonban az árverésre kitett ingatlan szükség esetén a kikiáltási áron alul is elfog adadni.

Az árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni avagy az 1881. LX. te. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. tszék, mint tkvi hatóságnál és H.-Samson előjáróságánál tekinthetők meg.

Kelt a depr. kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnál 1901. jul. hó 21-én.

Hegedüs kir. tvszéki bíró helyett

Harsányi Gusztáv

kir. tvszéki bíró.